

زنجیره وتاری
(شیرک و شیرکی گوپرایه لی کردن)

الشِّرْكُ وَشِرْكُ الطَّاعِنِ

شیرک و شیرکی گوپرایه لی کردن

وتاری شیخ

تقبله الله

أبو علي الأنباري

وهرگیړانی
پیڼګه ی راسټهړی

پیشکەش کراوه

له رۆژی یهك شه‌مه له به‌رواری ۹ - موخه‌رهم - ۱۴۳۵ به‌رام‌به‌ر ۲-۱۱-۲۰۱۴

زنجیره وتاری
(شیرک و شیرکی گوڤرایه‌لی کردن)

- ۲ -

وتاری
شیرک و شیرکی گوڤرایه‌لی کردن

له وتاره‌کانی
شیخ نه‌بی عه‌لی نه‌نباری - تقبله الله-

وه‌رگڤرانی
پیگه‌ی راسته‌ری

پیشکش کراوه
له رۆژی یه‌ک شه‌مه له به‌رواری ۹ - موحه‌ره‌م - ۱۴۳۵ به‌رامبه‌ر ۲-۱۱-۲۰۱۴

بسم الله والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

پهروهردگارا حه قمان به حهق پيشان بده و يارمه تيمان بده له سهر شوينكه وتنى، وه باتلشيان به باتل پيشان بده و يارمه تيمان بده له سهر نه وهى لى دووربكه وينه وه، پهروهردگارا نه وه مان فير بكه كه سوودمان پيده گه يه نيت و سوودبه خشان بكه به وهى فيرمان ده كه يت، پهروهردگارا له وانه مان بكه يت كه كار ده كه ن به زانسته كه يان نهى پهروهردگار زانسته كه مان بكه به به لگه و حوجه بومان نه و پژهى به ديدارت ده گه ين و نه يكه يته حوجه به سه رمانه وه نهى چاكترينى به به زه بيان، خوايه په نات پى نه گرم له وهى خه لك گومرا بكه م يان گومرا بكرىم، يان هه له بكه م يان هه له م له گه ل بكرىت، يان سته م بكه م يان سته م لى بكرىت، يان نه فامى بكه م يان نه فاميم له گه ل دا بكرىت، نهى پهروهردگارم سينه م ئاسووده و گوشاد بكه و كاروبار و هه ول و كوششم بو ئاسان بكه و گرئى زمانم بكه ره وه و زمانم گويا و پاراو بكه تا له قسه و گوftarم تتيگه ن، پهروهردگارا كرده وه كانم چاك بكه و تنها بو په زامه ندى تو بيت و هيچ به شيكى تيدا نه بيت بو هيچ يه كيك له دروستكراوانت

له پاشاندا: جا پشتبه ستوو به الله عز وجل ده ليم: نه م ناوه -شيركى گوپرايه لى كردن- ههروهك ده زانن له دوو بهش پيكهاتوو: شيرك و گوپرايه لى، جا ئايا پيناسه ي شيرك چيه؟ وه پيناسه ي گوپرايه لى كردن چيه؟ وه پيناسه ي شيركى گوپرايه لى كردن چيه؟ پيناسه ي شيرك: له فهرمووده يهك كه عبد الله بن مسعود -رضي الله عنه- گپراويه تيه وه كاتيك پرسيارى كردوو له پيغهمبر (ﷺ): وتويه تى: كامه گونا هه وره ترينه؟ پيغهمبريش (ﷺ) فهرمووى: (أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نَدَاءً وَهُوَ خَلْقُكَ) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. واته: نه وه يه كه هاوبهش برپار بده يت بو الله له كاتيكدا دروستى كردوو يت.

وه واتاى (الند): بريتيه له هاوشيوه و هاوچه شن و هاووينه، بويه ههر كه سيك هاوبهش برپار بدات بو الله له پهروهردگار يه تيدا نه وا شيركى نه نجامداوه، وه ههر كه سيك هاوبهش برپار بدات بو الله له ئولويه تيدا نه وا شيركى نه نجامداوه، وه ههر كه سيك هاوبهش برپار بدات بو الله له ناوه كان و سيفه ته كانيدا نه وا شيركى نه نجامداوه، كه وا بوو نه مه پيناسه ي شيركه.

سه‌بارت به پیناسه‌ی گوپرایه‌لی: واتای ئەم وشه‌یه له لای عه‌رب: بریتیه له په‌یوه‌ست بوون و ملکه‌چ بوون

وه پیناسه‌ی شیرکی گوپرایه‌لی کردن: بریتیه له داننان به ده‌ستور و قانونه ده‌ستکرده‌کان و داب و نه‌ریته عه‌شائیره‌کان، بۆیه هه‌ر که‌سیک دانبنیت به‌م ده‌ستورانه‌ی حوکمی ولات و به‌نده‌کانی پیده‌کریت، وه قانونه‌کانی سه‌ر به‌م ده‌ستورانه و به‌هه‌مان شیوه نه‌ریته عه‌شائیره‌کان ئەوا شیرکی ب‌پیار داوه بۆ الله عز وجل و جووری شیرکه‌کش لی‌رده‌ا پیی ده‌وتریت: شیرکی گوپرایه‌لی کردن.

به‌ر له به‌لگه‌هینانه‌وه له‌سه‌ر ئەم جووره‌ی شیرک، پیوسته بزانی‌ت مانای بوونی شیرک له تۆماری ئینسان چیه له پۆژی قیامه‌تدا؟

له‌سه‌ر بوونی شیرک له تۆماری ئینسان له پۆژی قیامه‌تدا سی‌بابه‌تی لی ده‌بیته‌وه:
بابه‌تی یه‌که‌م: ئەوه‌یه که ئەم جووره‌ی گونا‌ه و تاوان الله تعالی هه‌رگیز لی خوش ناییت -گونا‌هیکه شایسته‌ی لیخوشبوون نییه- به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەمه ئەم فەرمووده‌یه‌ی الله تعالی یه: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا) [النساء: ۴۸]، واته: به‌راستی الله خوش ناییت له‌وه‌ی هاوه‌لی بۆ ب‌پیار بدریت، بیجگه له‌وه له هه‌ر گونا‌هیکه‌ی تر بیه‌ویت خوش ده‌بیته، بۆ ئەو که‌سه‌ی که ده‌یه‌ویت، جا ئەوه‌ی هاوه‌ل و شه‌ریک بۆ الله ب‌پیار بدات، ئەوه ئیتر به‌راستی تاوانیکه‌ی که‌وره‌ی هه‌لبه‌ستووه.

که‌وايه هه‌ر کاریکه‌ی تر جگه له شیرک ده‌شیت لی خوشبیت -له‌ژیر ویست و ب‌پیری ئەودایه- به‌لام شیرک هه‌رگیز ناشیت الله عز وجل لی خوش بیت به‌دلنایه‌وه.

بابه‌تی دووه‌م: بوونی شیرک له تۆماری ئینساندا -الله عز وجل په‌نای ئیمه و ئیوه‌ش بدات لی- واتای به‌تال بوونه‌وه‌ی پاداشتی کاره‌کانیه‌تی: واته ئەو ئینسانه‌ی شیرکی ب‌پیار داوه بۆ الله عز وجل (شیرکی پارانه‌وه، شیرکی گوپرایه‌لی، شیرکی خوشه‌ویستی، شیرکی ویست و مه‌به‌ست، شیرکی په‌کخستن، شیرکی لیکچواندن، شیرکی شه‌فاعه‌ت، شیرکی ترس) ئەگه‌ر له تۆماره‌که‌یدا شیرکی تیا‌دابوو و کارانیکیشی هه‌بوو که چاکه و

خیر بوون وهك هەر كه سێك كه پالدراره بو لای ئیسلام، نوێزی کردوو و پۆژووی گرتوو، عومپه ی کردوو و به لكو دهشیته پهرتوکی الله عز وجل سی له بهر بوویته جا ئهم کارانه چاکه و خیرن به لام بوونی شیرک پاداشتی هه موو ئهم کارانه پوچه ل ده کاته وه به لگهش له سه ر ئهمه له پهرتوکی الله عز وجل له سوپه تی (الأنعام) : الله تعالی باسی هه ژده پیغه مبه ری کردوو به ناوه کانیان پاشان له کو تایی ئهم باسکردنه به دوای یه که له ناوه پیروژه کان ده فهرمویت: (وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) [الأنعام: ۸۸]، واته: له گه ل ئه وه یشدا ئه گه ر ئه و په یامبه رانه (عليهم السلام) هاوبه شیان بو الله دانابا، هه موو کاره کانیان سه رجه م پووچه ل ده بوویه وه. وه واتای (حَبِطَ) : پوچه ل بوونه وه ی پاداشتی کاره کانیه تی، به هه مان شیوه له ده رباره ی پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: (لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ) [الزمر: ۲۵]، واته: ئه گه ر شه ریک بو الله بریار بدهیت ئه و کاروکرده وه چاکه کانت پوچه ل ده بیته وه. وه له پیغه مبه رانی الله دووره و ناوه شیته وه که شیرک بو الله عز وجل بریار بدهن و به هه مان شیوه له رسول الله (ﷺ) دووره که شیرک بریار بدات بو الله عز وجل، به لكو ئهم گو تاره بو ئوممه ته له رێگه ی پیغه مبه رانه وه، له م ئایه تانه دا له وه تیده گه ین که ئینسان هه رچه نده پله و پایه ی به رز بیته له لای الله عز وجل - وهك پله و پایه ی پیغه مبه رایه تی و هاوشیوه ی ئهمه - جا ئه گه ر شیرک هه بوو ئه و ئهم پله و پایه یه ناتوانیت شه فاعهت بکات بو خاوه نه که ی له هه ر بارێک له باره کان چونکه شیرک گونا هیکه الله عز وجل لئی خو ش ناییت و نابوریت.

لیره دا پرسیارێک دیته پیش: الله - پاک ی و بیگه ردی بوی - دادپه روه ره، جا ئه گه ر ئینسانێک جوړیك له شیرکی بو الله عز وجل بریار دابوو به لام کو مه لیک کاری هه بیته چاکه شی تیادا بیت هه روهك باسم کرد، جا ئایا دادپه روه ری الله عز وجل چۆن ده بیته له گه ل ئه و کارانه ی چاکه و خیریشی تیادایه، وه ئهم شیرکهش که پاداشتی ئهم کارانه به تال ده کاته وه ؟ وه لامه که له فهرمووده ی پیغه مبه ره (ﷺ) که ده فهرمویت: (وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتِ مَا عَمِلَ بِهَا اللَّهُ فِي الدُّنْيَا حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يَجْزِي بِهَا) - رواه مسلم - واته: به لام کافر خو ش ده گوزه ری بیت به و چاکانه ی کردوو یه تی بو الله له

دونیادا تاوه کو که ده گاته دواپوژ هیچ چاکه یه کی نه ماوه تا پاداشتی بدریته وه). که و ابو له به رامبه ر ئه و کارانه ی کرداری چاکه ن، الله تعالی حوکی داوه که هیچ شتیکی بۆ نه مینیتته وه له پوژی قیامت به هوی بوونی شیرکه که، به لام له به رامبه ر ئه و کاره چاکانه الله تعالی له کاروباره کانی دنیا بوی قهره بوو ده کاته وه، ده شیت له مال و سامان بیت یان هاوسه ر یان ته ندروستی یان هاوشیوه ی ئه مانه، گرنگ ئه وه یه هیچ چاکه یه کی نییه له تۆمارکراوه کهیدا له پوژی قیامت چونکه شیرک پاداشتی کاره که پوچه ل ده کاته وه. - له بابه تی دووه میش ته و او بووین. -

بابه تی سییه م: هه ر که سیک له تۆمارکراوه کهیدا شیرک هه بیت ئه و الله به هه شتی له سه ر **حه پام کردوو، ههروه که له م ئایه ته پیروژه دا الله تعالی ده فهرمویت: (إِنَّهُ مَنْ يَشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ)** [المائدة: ۷۲]، واته: دلنیا بن ئه وه ی شیرک و هاوبه ش بۆ الله بریار بدات، ئه وه بیگومان الله به هه شتی له سه ر **حه پام کردوو و شوین و جیگا و سه رهنجامی ئاگره، ئه وسا ئه و سته مکارانه هیچ جو ره پشتیوانیکیان نییه.**

تۆ ده زانیت که مال و شوینی مانه وه له دواپوژدا یان مالی خوشگوزهرانی و نیعمه ته یان مالی ئازار و تۆله یه، هیچ مالیکی تر نییه، جا که الله عز وجل چوونه به هه شتی **حه پام کردوو له سه ر ئه و که سه ی شیرکی هه یه، که واته جگه له ئاگر هیچی بۆ نییه - په نا به الله -**، جا کاتیک زانست و زانیاریان هه بوو به و ئایه تانه ی چاره نووسی ئینسان دیاری ده که ن له به رده م الله عز وجل، لیروه پیویسته وردبین و جیاکاریین بۆ بابه تی شیرک و پیویسته هه موو وشه و زاراوه کانی و بابه ته کانی و ورده کارییه کانی بزانی، چونکه ئه گه ر من پزگارم بوو له م گونا هه، ئه و جگه له م گونا هه شیاهه بۆ لیخوشبوون به ئیزنی الله، گرنگ ئه وه یه له شیرکی گه و ره پزگارم بیت - **قه سه کانم ده رباره ی شیرکی بچووک نییه -** که وایه پیویسته ورده کاری بزانی له رباره ی شیرکی پارانه وه، پیویسته ورده کاری بزانی له رباره ی شیرکی گوپرایه لی پاشان له دوا ی ئه مه له خۆم بیرسم: "ئایا به پرائه تم له م شیرکانه کردوو یان نا؟ چونکه ئه گه ر ئینسان خرایه ناو ئاگره وه و شیرکیشی بریار نه دابیت بۆ الله تعالی ئه و له ئاینده دا ده رده چیت به ئیزنی الله تعالی، چونکه ده کریت ئینسان بچیتته

ئاگره وه به هوئی گوناھ و تاوانه کان به لّام له کۆتاییدا الله تعالی به هر مه ندی ده کات و دریده هینیت، گرنګ ئه وه یه شیرکم نه بیت ئه گهر بخريمه نیو ئاگره وه، هیوام هه یه به الله عز وجل که هه تا هه تايه نامینمه وه له ئاگر، لیره وه پیوسته گرنګی بدریت به بابته شیرک، به ورده کاریه کانی و بابته کانیه وه.

ئیسش ده گه پینه وه سهر بابته که مان: شیرکی گوپرایه لی کردن، وتمان: بریتیه له دان پیادانان، هر که سیک دانیت بهم قانونانه و بهم ده ستورانه، به وهی که دروسته حوکمیان پیکریت ئه مه شیرک برپاردانه بو الله عز وجل به لگهش له سهر ئه مه له په ټوکی الله عز وجل له سوږه تی (الأنعام) - ئایه تی ۱۲۱ - (وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ)، واته: له و ئاژه له سهر برپاوانهش مه خوڼ که ناوی الله له کاتی سهر برپیاندا نه براوه و به راستی ئه وه لادان و گوناھه، دلنابن که شهیتانه کان شت ده خه نه دلی لایه نگره کانیانه وه تا موحاده له تان له گه ل بکه و (به رگری له به تالیان بکه و) جا ئه گهر ئیوه فه رمانه برداری ئه و هاوه لگهر و شهیتانانه بن، ئه وه بیگومان مانای وایه ئیوهش موشیرک و هاوه لگهرن.

به ر له چوونه نیو دریژه ی ئه م ئایه ته، پیوسته هوکاری دابه زینی ئه م ئایه ته بزاین؛ چونکه هوکاری دابه زین یارمه تیت ده دات له تیگه شتنی ئایه ته که، سه باره ت به هوکاری دابه زینی ئه م ئایه ته، گیرانه وه که له لای ئیامی (الترمذی - رحمه الله -) ده لیت: له (ابن عباس - رضي الله عنه) ه وه وتویه تی: که سانیک هاتنه لای پیغمبه ر (ﷺ) وتیان: ئه وه ده خوین که ده یکوژین و ئه وه شیان ناخوین که الله کوشتویه تی، جا الله عز وجل ئه م ئایه ته ی دابه زاند: (وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ)، وه ئیامی (الترمذی) له ده رباره ی ئه م فه رموده یه وه ده لیت: حسن غریب، ئه مه له زاراوه کانی ئیامی (الترمذی) یه، ئه مه له ئیام (الترمذی) یه وه، به هه مان شیوه (ابن العربی - رحمه الله -) له ته فسیره که یدا به م شیوه یه باسی کردووه، سه باره ت به (ابن کثیر)، باسی گیرانه وه یه کی کردووه له (ابن عباس - رضي الله عنه) و ده لیت: که سانیک هاتنه لای پیغمبه ر (ﷺ) کاتیک الله عز وجل ئه م ئایه ته ی دابه زاند (وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ) ده لیت:

مه جوس به قوریشیان وت "دوژمنایه تی محمد بکهن و بلین: "ئه وهی تو سهری ده بری به چه قو ئهوا حه لاله و ئه وهی الله سهری ده بریت به شمشیرکی زیر -مه به ستیان له مرداره وه بووه- ئهوا حه پامه ؟" ، جا الله عز وجل ئه مهی دابه زاند: (وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ) هۆکاری دابه زینه که له (ابن أبي حاتم -رحمه الله-) هوه هاتووه به مورسه لی له (سعید بن جبیر) هوه که وتویه تی: جووله که دژایه تی پیغه مبهریان (ﷺ) کرد، وه گیرانه وهی (أبي داود) -موصلة- له (سعید بن جبیر) ئه ویش له (ابن عباس -رضي الله عنه-) هوه وتویه تی جووله که دژایه تی پیغه مبهریان (ﷺ) کرد، که وایه ئیستا دوو گیرانه وه مان ده ست که وت ده لیت جووله که بوون که دوژمنایه تیان کرد، نه که مه جوس موشریکه کانی مه که کیهان فیر کردیت، (ابن کثیر -رحمه الله-) په دی ئه و گیرانه وهیهی داوه ته وه که ده لیت جووله که وروژینه ری پرسیاره که بوون، جا ده لیت: وه له بابه ته که دا سهرنجیک هه یه له سی پرووه وه -واته ئه وهی که جووله که دوژمنایه تی هه یان کردیت، ئه م بابه ته سهرنجی تیادایه له سی پرووه وه- پرووی یه که م: جووله که مرداره وه بوویان حه پام ده کرد جا چون دژایه تی و نه یاری پیغه مبهر (ﷺ) ده کهن له مرداره وه بوودا -که واته نا کریت جووله که بووبن ئه وانه ی که دژایه تی پیغه مبهریان (ﷺ) کرد له م بابه ته دا-، له باره ی

پرووی دووه مه وه: ده لیت: ئایه ته که مه ککیه -واته له مه که دابه زیوه- وه تو ده زانیت که مه که الله عز وجل پیزدار و گه وره ی کردووه و هیچ جووله که یه کی تیادا نه بووه! ، پرووی سییه م: پاشان (ابن کثیر) هۆکاری سییه م باس ده کات -رحمه الله- ده لیت: وه گیرانه وه که باسکراوه له لای (الترمذی) به شیوازی: که سانیك هاتنه لای پیغه مبهر (ﷺ) و باسی جووله که ی نه کردووه

دوای ئه وهی ئه م سی پرووه ی باسکرد وتی: (الطبري) -واته ابن جریر- په حمه تی الله تعالی سی لی بیت باسی چه ند گیرانه وهیه کی کردووه له (ابن عباس) هوه و هیچ ناوه یناتیکی جووله که ی تیادا نییه، پاشان (ابن کثیر) ده لیت: "وه ئه مه له بهرکراو و پاریزراوه" واته: ئه وانه ی هاتن قوریش بوون به پیناییه کان له مه جوسه وه یاخود به هاندانیک له لایه ن ئه وانه وه، ئه مه هۆکاری دابه زینه که بوو، ئیامی (الشنقيطي -رحمه

9

کات دهوتریت بریتییه له سه ریچی کردن ؟ وه هندیك کاتیش کوفر ؟ چونکه فیسق دابهش ده بیت بو دوو بهش، یان ئه وه تا فیسقی بچووک و نه جامده ره که ی له دین ناباته دهر، جا فیسقی بچووک به لگه له سه ری له پهرتوکی الله عز وجل له سوپه تی (البقرة) - ئایه تی قهرز-، (وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ بِكُمْ ۖ) واتای ئه م ئایه ته: ئه وه یه ئه گهر پیاویك قهرزیکی دا به پیاویك و نووسه ریك و دوو شایه دی هینا، الله عز وجل ده فهرمویت: دروست نیه بو خاوه ن قهرز و قهرزداره که زیان بگه یه نن به نووسه ره که یاخود یه کین له شایه ده کان، ئه گهر زیانتان گه یاند به نووسه ره که یان شایه د ئه م کاره تان فیسقه، به دلنیا یه وه ئه م فیسقه ش نه جامده ره که ی ناباته دهر له دینی ئیسلام، جا ئه م جوړه فیسقه چی پی دهوتریت ؟ پی دهوتریت فیسقی بچووک، به لام فیسقی گه وره، به لگه له سه ری له م فهرمووده یه ی الله تعالی یه: (وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا) [الكهف: ٥٠]، واته: ئیمه کاتیک به فریشته کانمان وت سوژده بهرن بو ئاده م، ههر هه موو سوژده یان برد جگه له ئیبلیس که له دهسته ی جنه کان بوو به هو ی ئه وه وه له فهرمانی پهروه ردگاری یاخی بوو، ئایا په وایه که هه موو نه وه که ی بکه نه پالپشت و یار ویاوه ری خو تان له جیاتی من، له حاله تیکدا ئه وان دوژمنی هه میشه یی ئیوه ن، ئای که چه نده کاریکی خراپ و نا په وایه بو سته مکاران که له جیاتی الله دوژمنیکی وه ک شهیتانیان داناوه و گوپرایه لی ده که ن.

که واته ئیبلیس کاتیک یاخی بوو له الله عز وجل و گوپرایه لی نه کرد له سوژده بردن بو ئاده م، الله سه ریچی کردنه که ی به فیسق ناو برد، ئه م جوړه ی فیسق خاوه نه که ی ده باته دهر له دین، که و ابو هندیك کات فیسق سه ریچی و گونا هه و هندیك کاتیش فیسق کاریکه خاوه نه که ی له دین ده باته دهر.

له بابته تی مرداره وه بوو، ئه و ئایه ته ی باس مان لیوه کرد له دهر بارهیدا، پیاویك دیت و له مرداره وه بوو ده خوات و ده لیت: "من ده زانم که الله چه رامی کردووه"، ئه م فیسقه ی ئه و بریتییه له فیسقی بچووک، نه جامده ری گونا هیکی گه وریه بوچی ؟ چونکه دانینا به چه رامی تییه که ی، به لام سه ریچی فهرمانی الله عز وجل ده کات و دهیخوات، ئه مه

فیسقی بچووک، پیاویکی تر له مردارهوه بوو ناخوات و ده لیت: مردارهوه بوو حه لاله،
 ئەمه له دین ده چیتته دهرهوه، بۆچی ؟ چونکه شتیکی حه لال کرد که الله عز وجل
 حهرامی کردوه، وه بنه ماکهش له لای ئەهلی سوننه و جهماعه ههروهك ئیامی
 (الطحاوي - رحمه الله-) له عه قیده کهیدا باسی کردوه: (هیچ که سیک ته کفیر ناکهین له
 ئەهلی قبیله به هۆی گوناھ و تاوانیکه وه مادام به حه لالی نه زانیت)، که وایه هاتینه باسی
 گوناھ و تاوان، ئەو موسلمانە ی ئەم گوناھانه ئەنجام دهدات له بازنه ی ئیسلام ده مینیتته وه
 به لام فیسقی تبادایه، به لام ئەگەر له دهرباره ی حه لال وتی حهرام و له دهرباره ی
 حهرامیش وتی حه لاله، ئەمه له دین ده چیتته دهرهوه؛ چونکه پێچهوانه و سه ریچی
 شه رعی الله عز وجل ی کردوه و به ته شریعیکی پێچهوانه ی شه رعی الله عز وجل
 هاتوه، أبو محمد المقدسي مه رجیکی زیاد کردوه له سه ر ئەم بنه مایه و ده لیت: (هیچ
 که سیک له ئەهلی قبیله ته کفیر ناکهین به هۆی گوناھیکی کافر نه کهر مادام به حه لالی
 نه زانیت)، کاتیک دیننه سه ر هه ندیک له م ورده کاریانه ئاماژه ده کهین به سوودی ئەم
 مه رجه به ویستی الله تعالی.

که وایه (وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ)، ئیتستا یه کیک په سه ندی ئەوه بکات حوکم بکریت به قانون و
 ده ستوره کان ئایا فیسقه که ی فیسقی بچووک ؟ یا خود فیسقی گه وره یه ؟ و: ئەمه فیسقی
 گه وره یه و به لگهش له سه ر ئەمه وته ی الله تعالی یه له کۆتایی ئایه ته که، ده فه رمویت:
 (وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ)، الله تعالی حوکمی له سه ردان به شیرک و هه ر
 که سیکیش الله حوکم له سه ری بدات به شیرک ئەوا شیرکه که ی شیرکی بچووک نییه، ئەمه
 به لگه ی یه که م.

سه باره ت به به لگه ی تر، هه ر که سیک دانبنیت به م قانونانه، ئەوا دانهره کانی ئەم
 قانونانه ی کردوه ته هاوبهش بۆ الله عز وجل، چۆن؟ دانانی حوکمه کان له تایبه ته ندییتی
 الله عز وجل ه و بۆ هیچ که سیک نیه ته شریع و به رنامه یه ک دابنیت جگه له الله عز
 وجل، به لگهش له سه ر ئەمه له سوپه تی یوسف، الله تعالی ده فه رمویت: (إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا
 لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) [یوسف: ٤٠]

واته: به پراستی حوکم و فرمانپوهایی جگه له الله شایسته ی کهسی تر نیه، فرمانیشی داوه جگه له خوی کهسی تر نه پهرستن، هر تهووش تاین و بهرنامه ی په سهند و پراست و دروست و به نرخ، به لام زوربه ی خه لکی هم پراستیان نازان و لئی بی ناگان. کاتیک دینه سهر باسی هم تابه ته هوا به فراوانی باسی ده کهین به ئیزنی الله تعالی، که واته هم تابه ته دانانی حوکمه کانی تابه ت کرد به الله تعالی، بو هیچ که سیک نیه جگه له الله که تشریع و بهرنامه یه ک دابنیت، جا کاتیک لیژنه ی نووسینه وهی ده ستور دیت و ده ستوریک داده نیت و ئینسانیش په سندی هم ده ستوره بکات، هوا له دانه رانی ده ستوره که ی کردووه به خوا؛ چونکه تهوه ی تشریع و قانونه کان داده نیت په رستراوه (الله)، جا یان هو په روه دگارمانه یان له تابه تمه ندیه کانی الله عز وجل ی به خوی داوه، وه هر که سیکیش دابنیت به شرعی الله عز وجل و دابنیت به قانون هوا دوو خوی پریار داوه بو خوی: الله عز وجل له تشریعه کهیدا، وه تهوانه ش له قانونه کانیان و ده ستوره کانیان، لیره وه کرداره که یان ده بیه فیسقی گه وره که له دین ده رچوینه ره، که و ابو (وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ)، پاشان ده فهرمویت: (وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ) لیره دا مه به ست چیه له شه ی تانه کان؟

(ابن کثیر - رحمه الله-) له (عکرمه - رحمه الله-) هوه که وتویه تی: (لیره دا مه به ست له شه ی تانه کان: ئینسانه سهرکه شه کانی له مه جوسی فارس) وه باسی گپانه وه یه کی تری کردووه له (ابن عباس - رضي الله عنه-) هوه ده لیت: (شه ی تانه کان لیره دا: بریتین له جنه کان) بوچی هم جیاوازیه لیره دا له باره ی شه ی تانه کان له نیوان شه ی تانه کانی ئاده میزاد و شه ی تانه کانی جن؟ چونکه الله عز وجل باسی هم دوو چینه ی کردووه و ده فهرمویت: (شَّيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا) [الأنعام: ۱۱۲]، واته: له شه ی تانه کانی ئاده میزاد و جن، که به رده وام قسه ی زل و پازاوه ده دن به گوئی یه کدا و (خویان و خه لکی) پی سهرگه ردان و گومرا ده کهن.

که واته شه ی تانه کانی ئاده میزاد هیه و شه ی تانه کانی جنیش هیه له باره ی ئیامی (الطبري - رحمه الله-) له تفسیره کهیدا ده لیت: پراستی و دروستی له م فهرمووده ی دا تهوه یه بو تریت "که شه ی تانه کانی ئاده میزاد شت ده خه نه دلی دوستانیان

له ئینسانه کان وه به هه مان شیوه ده کریت که شهیتانه کانی جن شت بخه نه دلی ئاده میزاد" وه ده لیت: "ده کریت باسه که له دوو چین پیکهاتیت"، واته: شهیتانه کانی جن و شهیتانه کانی ئاده میزاد شت بخه نه دلی دوسته کانیان که واته ئیستا مه بهستی ئایه ته پیروژه که مان زانی، پاشان ده لیت: (لیو حون)، واته شهیتانه کان شت ده خه نه دلی دوسته کانیان، (الأولیاء) ایش بریتین له: پشتیوان و خوشه ویستان، سه بارهت به واتای وه حی کردن له شهیتانه وه بو دوسته کانی لیره دا، وه حی ههروه که له (مختار الصحاح) دا هاتوو، ده لیت: وه حی بریتیه له ئه ندیشه یاخود ئه و شته ی فری ده دریت له قسه ی شاروه به هه مان شیوه پیی ده وتریت وه حی، ئه م وه حیه به م مانایه ده بیته دوو به ش: وه حیکی خوایی له لایه ن الله عز وجل هه وه بو ئه و که سه ی ده یه ویت له دروستکراوانی، وه وه حی شهیتانی له شهیتانه وه بو دوسته کانی، به لگه ش له باره ی وه حی خواییه وه، وه حی که هیه له الله عز وجل هه وه بو پیغه مبه رانی ههروه که ده فهرمویت: (إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا) [النساء: ۱۶۳]، واته: به راستی ئیمه (وحی) و نیگامان بو تو ناردوو هه ره وه کو چۆن (وحی) و نیگامان بو نوح و پیغه مبه رانی دوا ی ئه و ناردوو، ههروه ها (وحی) و نیگامان ناردوو بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و (هه ندیک) له کورانی یه عقوب و عیسا و ئیوب و یونس و هارون و سوله یان، زه بوریشان به داود به خشیوو.

ئهمه چی پیده وتریت؟ وه حیکی خوایی له الله هه وه بو پیغه مبه ران، به لام هه ندیک جار الله عز وجل وه حی ده نیریت بو جگه له پیغه مبه ران ههروه که له م فهرمووده یه ی الله تعالی دا هاتوو: (وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي) [المائدة: ۱۱۱]، هه واریه کان ئه و که سانه بوون که له نزیکه کان بوون له پیغه مبه ری الله عیسی - علیه الصلاة والسلام-، واتای وه حی چییه لیره دا؟ ئه وه یه الله ئه م وته یه ی خستوو ته دله کانیان، وه ههروه ها وه حی سییه م هیه له الله عز وجل هه وه بو هه ندیک له دروستکراوانی، ههروه که له م ئایه ته دا هاتوو له سوپه تی (النحل): (وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَىٰ

النَّحْلُ أَنْ اتَّخَذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ [النحل: ٦٨]، واته: په‌روه‌ردگاری تو (ته‌ی ئینسان) نیگا و ئیلهامی کردووه بو هه‌نگ که جیگه بو خوی ساز بکات له کون و که‌لینی چیاکاندا، هه‌روه‌ها له که‌له‌به‌ری دره‌خته‌کان و له‌و شوینانه‌ش که ئاده‌میزاد بوی ئاماده ده‌کات.

ئهم فیرکردنه له الله عز وجل بو ئهم دروستکراوه الله عز وجل ناوینا به وه‌حی، که‌واته وه‌حی خوایی له الله عز وجل هه‌ویه بو ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌ویتی له به‌نده‌کانی.

جوری دووهم وه‌حی شه‌یتانیه بو دۆسته‌کانی، وه به‌لگه‌ش له‌سه‌ری ئهم وته‌یه‌ی الله تعالی‌یه: (وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ) به هه‌مان شیوه ئهم وته‌یه‌ی الله تعالی: (الشَّيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا) [الأنعام: ١١٢]

پیاویک هاته لای (ابن عباس - رضي الله عنه-) و وتی: موختاری سه‌قه‌فی پینی وایه وه‌حی بو هاتووه، - ئهم موختاری سه‌قه‌فیه کوری ئه‌بو عوبه‌یده‌ی سه‌قه‌فیه، باوکی سه‌رکرده‌ی جه‌نگی (الجسر) بوو له قادسیه، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه ده‌رچوو به‌مه‌به‌ستی تۆله‌سه‌ندنه‌وه بو حوسه‌ین پاشان بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی کرد جا پینی وابوو که ئه‌و وه‌حی بو دیت، جا (ابن عباس) وتی: "به‌لای"، واته راسته که موختار وه‌حی بو دیت، پاشان ئهم وته‌یه‌ی الله عز وجل سی خوینده‌وه: (وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ)، ئهم پشتیوانی و دۆستایه‌تیه له نیوان شه‌یتان و ئه‌وانه چۆن دیته‌دی؟ چونکه شه‌یتان ئه‌گه‌ر پشتیوانی و دۆستایه‌تی ده‌ربری بو ده‌سته‌یه‌ک له خه‌لکی یاخود خه‌لک به‌ دۆست و پشتیوانیان گرت ئه‌وا شه‌یتان کاریگه‌ری و ده‌سه‌لاتی له‌سه‌ر ئه‌وانه ده‌ییت

ده‌روازه‌کانی شه‌یتان چیین تاوه‌کو هه‌ندی‌ک خه‌لک بینه دۆست و پشتیوانی؟

لیره‌دا چوار ده‌روازه هه‌یه [شیخ باسی پینج ده‌روازه ده‌کات] که ده‌کریت شه‌یتان له ریگه‌یانه‌وه بچیته لای هه‌ندی‌ک خه‌لک و بیانکاته دۆست و پشتیوان

ده‌روازه‌ی یه‌که‌م: ئه‌گه‌ر هاتوو لاوازی و که‌موکوری هه‌بوو له ئیمان، ئه‌مه ده‌رگایه‌کی فراوانه شه‌یتان ده‌چیته ناویه‌وه بو لای ئهم جو‌ره که‌سانه و ده‌یانکات به‌ دۆستی خوی.

ده‌روازه‌ی دووهم: کیشه و که‌موکوری له پشت‌به‌ستن به‌ الله عز وجل،

دهروازهی سییه: یاخود کیشه و کهموکوری له ئیمان و پشتبهستن (التوکل).
 دهروازهی چواره: ئه گهر ئینسان شیرکی هه بوو ئه مه ده رگایه کی فراوانه بو شهیتان که
 له ریگهیه وه ده چیه ناوی و ئه وانه ده کات به پشتیوان و دوستی خوی.
 دهروازهی پینجه: گوناھ و تاوانه کان ده رگایه کن بو شهیتان تاوه کو ئه وانه بکاته دوست
 و پشتیوانی خوی

به لگه چیه له سهر ئه م قسه یه ی کردم ؟

الله تعالی ده فره مویت: (إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ * إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ) [النحل: ۹۹، ۱۰۰]، واته: بیگومان شهیتان
 هیچ ده سه لاتیکی نیه به سهر ئه وانه دا که باوهریان هیناوه و پشت به پهروهردگاریان
 ده بهستن... به راستی ته نها ده سه لاتی به سهر ئه وانه دا هه یه که پشتیان پی به ستووه و
 ملکه چ و فرمانبهرداری ئه و ده بن، ههروه ها ئه وانه ش که هاوه لگهرن بو پهروهردگار.
 که واته ئه گهر ئیمان هه بوو ئه و ریگره بو ئینسان له وهی بیته دوستی شهیتان، ههروه ها
 ئه گهر پشتبهستنی راست و دروست هه بوو، ئه و ریگره بو ئینسان له وهی بیته یه کیک له
 دوستانی شهیتان، ئه گهر ئه م دوو کاره هاته دی ناکریت ئینسان له دوستانی شهیتان بیت،
 به هه مان شیوه ئه گهر شیرک به دوور بوو له ئینسان ناکریت ئه و که سه له دوستانی
 شهیتان بیت، ئه مه چوار هۆکار، سه بارهت به هۆکاری پینجه میش: گوناھ و تاوانه کان
 ده رگایه کن له ده رگاگانی شهیتان ههروه ک باسم کرد: (فَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) [النحل: ۶۳]، واته: به لام شهیتان کار و کرده وهی (نادروست و
 هه له یانی) بو پازاندوونه ته وه، ئه مپو له دنیا دا هه ر ئه و پشتیوانیانه و سزای به ئیش بو
 ئه و جوړه قه وم و که سه ناله بار و ناحالیانه ئاماده کراوه.

که وایه به هوی گوناھ و سه ریچییه کانه وه، گوناھنیک ئه نجام ده دات پاشان وای ده بینیت
 ئه م گوناھه ی ئه نجامی داوه کاریکی قبولکراو و کاریکی دروسته و ستایشی ده کات،
 نمونه ی ئه وانه که له دوستانی شهیتان.

که وابوو هه ر که سیک خراپه و مونکه ریکی پیچه وانه ی شهرع ئه نجام بدات، پاشان پیی
 واییت که ئه م سه ریچی کردنه ی شهرع قبولکراو و جوانه، ئه و له دوستانی شهیتانه،

که واته زانیت که شهیتان وهی ده نیریت و به هه مان شیوه زانیت که شهیتان دۆستانیکی ههیه و زانیت شهیتان چۆن دۆست و پشتیوان پهیدا ده کات.

دوای ئەوه الله تعالی باسی ئەوه ده کات: **بۆچی شهیتانه کان وهی ده نیرن بۆ دۆسته کانیان؟** مه بهست چیه له م وه حیه؟ ده فهرمویت: **(لِیْجَادِلُکُمْ)** لیره دا پیتی لام بۆ شیرکردنه وه و پروونکردنه وهیه

مانای (الجدال) یش له (مختار الصحاح) ده لیت: (الجدل: مشتمل و گفتوگو)، سه بارهت به پیناسه ی ئیامی قورتوبی -رحمه الله- بۆ (الجدال) ده لیت: (به رپه رچدانه وهی قسه یه له رپگای به لگه و هیزه وه) مانای ئەم وتهیه چیه؟

یان ئینسان خاوه نی حه ق و مافی که، یان خاوه نی باتل و ناره وایی که، جا ئە گهر یه کیکیان بیه ویت به رپه رچی هاوه له که ی بداته وه: خاوه نی حه قه که ئە گهر بیه ویت به رپه رچی خاوه نی باتله که بداته وه به به لگه، وه دوای ئەوه به هیز ئەمه پپی دهوتریت (جدال)، به هه مان شیوه ئە گهر خاوه نی باتله که بیه ویت به رپه رچی خاوه نی حه قه که بداته وه به به لگه یان به هیز، ئەمه ش به هه مان شیوه پپی دهوتریت (جدال)، که واته (الجدال) ناویکی هاوبه شه له نیوان جیدالی جوان و جیدالی ناشرین، بۆیه ناوی (الجدال) به کارده هینریت بۆ جیدالی جوان و جیدالی ناشرین.

به لگه چیه له سه ر ئەم دابه شکردنه؟ الله تعالی ده فهرمویت: **(ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)** [النحل: ۱۲۵]، واته: (ئهی پینغه مبه ر) (ئهی ئیماندار) بانگه واز بکه بۆ لای به رنامه و رپیازی پهروه ردگارت به حیکمهت و دانایی و نامۆزگاری جوان و به جی، وه گفتوگو و موجه له بکه له گه لیان به جوانترین شیوه.

که واته جیدالینکی جوان ههیه که قسه کانیان به به لگه دوورده خاته وه و به رپه رچ ده داته وه، وه کاتیک کاره که دوای ئەوه پیویست بکات به هیز به رپه رچ ده درینه وه، به هه مان شیوه الله عز وجل ده فهرمویت: **(وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)** [العنکبوت: ۴۶]، مشتمل و (مجادلة) مه که ن له گه ل خاوه نی کتبه ئاسمانیه کان مه گهر به جوانترین شیوه نه بیت.

تایا پیغمبر (ﷺ) بهو حقه‌ی له لای بوو بهرپه‌رچی باتلی موشریکه‌کانی دایه‌وه به به‌لگه و به هیږ؟ به‌لای، سیزده سال بانگه‌وازی موشریکه‌کانی مه‌ککه‌ی کرد به به‌لگه پاشان دواي کۆچکردن الله مؤله‌تی دا جه‌نگ بکات، جا ده‌ستی کرد به به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئهم باتله به هیږ، که‌واته ئیمه‌ی موسلمان کاره‌که‌مان له به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی باتل ته‌نھا له‌سهر جیگیرکردنی به‌لگه کورت نابیتته‌وه، به‌لکو ته‌گهر دواي ته‌وه کاره‌که پیوستی کرد هیږ به‌کارده‌هینین بو به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئهم باتله ته‌مه بومان دروسته چونکه سوننه‌ت و ریبازی پیغمبرمانه (ﷺ)، ته‌مه‌ش جیدالی جوان بوو. جیدالی ناشرینی سهرزه‌نشتکراو بریتییه له‌وه‌ی خاوه‌نی باتل بیت و هه‌ول بدات به‌رپه‌چی خاوه‌نی حقه‌ بداته‌وه به باتله‌که‌ی، به‌لگه‌ش له‌سهر ته‌مه هه‌روه‌ک له په‌رتوکی الله عز وجل له سوږه‌تی (الكهف) دا هاتووه: **(وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ)** [الكهف: ۵۶]، واته: که‌چی له‌گه‌ل ئاشکرایي حقه و راستیدا بی باوه‌ران هه‌میشه ده‌مه‌دم ده‌که‌ن له‌گه‌ل موسلماناندا بو ته‌وه‌ی به‌گومانی خویان حقه و راستی پی له‌ناوبه‌رن و زال بین به‌سه‌ریا. به هه‌مان شیوه له‌تایه‌تیکي تردا، الله تعالی ده‌فه‌رمویت: **(وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ ۖ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ)** [غافر: ۵]، واته: ههر گه‌لێک په‌لاماری پیغمبره‌که‌ی ده‌دا تا ده‌ستگیری بکات و ئازاری بدات و له به‌رنامه‌که‌ی لای بدات، هه‌روه‌ها موجداه‌له و ده‌مه‌ده‌میان ده‌کرد بو ته‌وه‌ی حقه داپۆشن و نه‌یهیلن، جا منیش پیچامنه‌وه و له‌ناوم بردن، پروان چون توله‌یه‌کم لیسه‌ندن.

ته‌مه ئیستا هاتووه‌ته‌دی له واقیعدا، موجهیدانی ریگای الله به‌لگه و حوجه‌یان چه‌سپاندووه له‌سهر ته‌وه‌ی که ته‌وه‌ی ئیمه له‌سه‌رین حقه، ده‌مانه‌ویت حوکم بکه‌ین به شه‌ری الله عز وجل، وه به‌رنامه و ناوی الله به‌رز و بلندترین بیت، به‌لگه‌یان جیگیرکردووه له‌سهر ته‌مه، له پاشاندا هه‌لسان به جیگیرکردنی به‌لگه به هیږ و هه‌ولیاندا به‌رپه‌رچی باتل بده‌نه‌وه به هه‌موو ته‌وه‌ی له توانایاندا، که‌وابوو گفتوگو و جیدالیان کرد به باشرین شیوه، به هه‌مان شیوه -له به‌رامبه‌ردا-، شوینکه‌وتووانی باتل به‌رگری ده‌که‌ن له باتله‌که‌یان به حوجه و به هیږیش، له‌باره‌ی حوجه‌وه جا له ریگه‌ی

زانایانی دهسه لات و له پینگه ی زانایانی که ناله ئاسمانیه کان، وه له شاره که مان دوو له وان (أبو حارث و أبو صفوة) ئه گهر له بیرتان بیت! ئه وانه ویستیان بهرپه رچی حق بده نه وه به باتل، چۆن؟ کاتیک ئه و تاغوتانه یان به پیشه وانا و گوايه گوپرایه لی کردنیان واجبه، له و کاته دا ئه یاد عه للاوی له دهسه لات بوو، جا چی ده زانی له باره ی ئه یاد عه للاوی؟

وتیان: ئه وانه گوپرایه لی کردنیان واجبه، پاشان ئه مه شیان خسته سه ر و وتیان: ئه وه ی ده کریته سه رباز له وه زاره تی بهرگری و له وه زاره تی ناوه خو ئه وانه به موجهیدی سه نگه رنشین له قه له م ده درین، به لام ئه وه ی له م دهسه لاتدارانه ده ربچیت و بیه ویت بجه نگیته له دزیان ئه وانه پینان ده وتریت خه واریج پاشان وتیان: هه ر که سیک له سوپا و له پولیس بکوژریت ئه و پاداشتی دوو شه هیدی هه یه، وه هه ر یه کیک له خه واریجه کان بکوژریت، -وتیان:- ئه م خه واریجانه سه گی دۆزه خیه کانن، پاشان هه موو ئه و فه رموودانه یان هینا که پیغه مبه ر (ﷺ) له باره ی خه واریجه وه فه رموویه تی.

که وابوو هه ولیان دا به م باتله بهرپه رچی ئه م حه قه بده نه وه به حوجه پاشان ئه م حوجه یه یان به هیز به سه ته وه و کوپان کردنه وه، وه زاره تی بهرگریان هینا، ئه مریکیان هینا، پولیسه کانیان هینا، جاسوسه کانیان هینا، یارمه تیده ر و هاوکاره کانیان هینا و هه ولیاندا به هیز بهرپه رچی ئه م حه قه بده نه وه، که واته (وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ) له کۆتایی ئایه ته که دا الله تعالی ده فه رمویت: (وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ)، واته: ئه گهر سه رپیچی ته شریعی منتان کرد که وتومه (وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ) و له مرداره وه بووتان خوارد وه ک گوپرایه لی کردنیک بو ته شریعی ئه و موشریکانه، ئیوه به م کاره تان -گوپرایه لی کردنه که- ئیتر ده بنه موشریک.

لیره دا گرنگیدانیکی جوانی ئیامی (الشنقيطي - رحمه الله-) هه یه له م به شه ی ئایه ته که و ده ئیت: له ئایه ته که دا سویندیکی لابر او هه یه، کامیانه؟

ده ئیت: ئامرازی مه رج "إن" پیویستی به کاری مه رجه و پیویستی به وه لامی مه رجیش هه یه هه روه ک ده لین: ئه گهر بخوینیت ده رده چیت، ئه م کاره ئه گهر ئه نجامت دا

سهرکه وتن و دهرچوون به دهست دههینیت به ئیزنی الله، له ئایه ته که دا الله دهفرمویت:
(وإن أطعتموهم) "إن" ئامرازی مهرجه، "أطعتموهم" کاری مهرجه که یه

ئایا دهره نجامی په یوهست بهم گوپرایه لیه چیه؟ دهفرمویت (إنکم لشركون) ئه مه
وهلامی مهرجه که نییه .. بۆچی؟ ده لیت: چونکه وهلامی مهرج ناییت کاریکی رانه بردوو
بیت، چونکه وهلامی مهرج ئه گهر کاری رانه بردوو بیت ئه واپیوستی به بکهر ناییت،
به لام ئه گهر کاریکی رابردوو یان داخوازی یان (شبه جمله) بیت ئه واپیوسته پیتی فائی
پیوه لکابیت له زمانی عهره بیدا، ئه گهر ئایه ته که بهم شیویه بوايه (وإن أطعتموهم فإنکم
لشركون) ئه وکاته دروست بوو بلین (فإنکم لشركون) وهلامی مهرجه که یه، به لام به هوئی
ئوهی فاء نه هاتووه لیره دا، که واته (إنکم لشركون) وهلامی مهرج نییه، جا ئایا وهلامی
مهرج له کوپیه؟

ده لیت: وهلامی مهرج سویندیکی لبراهه، ده گهرپته وه بۆ (وإن أطعتموهم فوالله إنکم
لشركون)

که واپوو ئایه ته که به لگه یه له سهر کومه لیک بابهت

بابه تی یه کهم: ئه م ئایه ته ئاراسته کراوه بۆ موسلمانان، موسلمانان ده دوینیت نه ک
موشریکه کان، چونکه ناکریت به موشریک لیم (ئه گهر گوپرایه لی موشریکه کان بکه ی
له ته شریعه کانیاں ده بیته موشریک وه ئه وان) ئه مه قسه یه کی باتله، پاکي و بیگهردی بۆ
الله عز وجل له وهی وته که ی بهم شیویه بیت، به لکو ئه م ئایه ته برپراوه ته وه که
ئاراسته کراوه بۆ موسلمانان، الله تعالی به موسلمانان دهفرمویت: گوپرایه لی ته شریعه کان
تر مه کهن، که داده نریت له لایه ن کهسانی تره وه و واز له شریعه تی من بینن، جا ئه گهر
گوپرایه لی ئه م ته شریعه نه بکه ن ئه واپه راستی ئیوه موشریکن، که واته ئایه ته که ته نها
ئاراسته کراوه بۆ موسلمانان.

بابه تی دووه م:

شتیکی تر که سوودی لی وهرده گیریت له م ئایه ته دا: ئه وه یه که ده زانین - به دلنایی و
پراوه ییه وه - ههر ته شریک داده نریت جگه له شرعی الله عز وجل له ههر لایه تیکه وه

بیت یان هەر سه رچاوه یه ك بیت ئەوا ییگومان ته شریعیکی شهیتانیه، چونكه الله تعالى ده فهرمویت: (وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لِيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ)، ئەمه بابەتی دووهم بوو كه له سه ری ده وهستین له ئاست ئەم ئایه ته دا.

بابەتی سییه م: هەر كه سیك دانبنیت به هەر ته شریعیکی جگه له شه ری الله عز وجل یان په سه ندی بكات یان پنی پازی بیت، ئەمه الله عز وجل حوكمی له سه رداوه به شیرك له ریگهی وه حی له قورئاندا، چونكه له كۆتایی ئایه ته كه ده فهرمویت: (وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ) كه وابوو حوكمدان به شیرك لیږه دا به وه حی له الله عز وجل ه وه له قورئان جا كاتیک دیم و ده لیم: هەر كه سیك گوپرایه لی قانون و ده ستوره كان بكات موشریکه، ئەمه قسه ی من نیه، ئەمه وته ی الله عز وجل ه، وه من ته نها گوێزه ره وه ی ئەوهم كه الله عز وجل فهرموویه تی، جا حوكم حوكمی الله یه و ئیمه حوكمی الله عز وجل ده گوازینه وه له پرووی پروونكر د نه وه و جیگیر كرنی به لگه وه.

ئاماژه ده كه م به بابەتی كۆتایی كه ئەویش بریتییه له وه ی: ئەوه ی پۆشتوو له پۆژه كان و سالانی رابردوو و ئەو كه سه ی په سه ندی ئەوه ی كردوو كه حوكم بكریت به م قانونانه، له سه ری پپوسته بزانییت كه شیرکی ئەنجام داوه، وه له فه زلی الله عز وجل ه له سه ر ئەو كه سه ی كه وتوو ته نیو ئەم شیركه كه الله ته مه نی داوه تاوه كو ده رفه تی ته وه ی بۆ په خساوه، بۆیه هەر كه سیك بۆ ده ستور وتویه تی "به لی" ئەوا شیرکی بۆ الله عز وجل بریار داوه و جوړی شیركه كه ش بریتییه له شیرکی گوپرایه لی كرن، جا پپوسته له سه ری به خۆیدا بچیته وه و بگه ږیته وه لای الله عز وجل له شیركه ی تی كه وتوو.

أقول قولي هذا و أستغفر الله لي ولكم وجزاكم الله خير الجزاء وبارك فيكم

له وتاریکانی

شیخ نه بی عهلی نه نباری - الله تعالی ایی وهر بگریت

پیشکش کراوه

له رۆژی یهك شهممه له بهرواری ۹ - موحه رهم - ۱۴۳۵ بهرامبه ر ۲-۱۱-۲۰۱۴

وهر گپرانی

پیگهی راسته ری

